

Det er nemlig en kendsgerning, at de færøske politikere gang på gang forsøgte alternative forslag til løsningen af den færøske krise. Man vidste ikke dengang, at løbet allerede var kørt, at drejebogen var skrevet, og at den såkaldte Færøgruppe havde vendt og drejet alle muligheder, forinden de færøske politikere foreslog, at man i stedet for egenkapital f.eks. kunne indskyde lidt ansvarlig kapital i bankerne, som så kunne fås tilbage igen.

Man foreslog f.eks. at have nogle bankløse dage, mens man udredte krisen, men der var ikke tale om noget som helst, beslutningen skulle tages her og nu, og så hemmelig var Færøgruppen, at hverken dens drejebog, dens masterplan eller dens egentlige eksistens var bekendt for nogen hverken på Færøerne eller i Danmark før mange år senere i 1995.

Det må ganske rigtigt ikke ske igen, vil jeg sige til hr. Duetoft. Vi må videre, men det aller vigtigste er, at Færøerne får en gældsafviklingsaftale med regeringen, som vi kan leve med.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Vi havde før pausen på baggrund af hr. Duetofts ordførerindlæg en kort ordveksling om Finansudvalget, altså hvornår Finansudvalget blev orienteret om det mundtlige tilsagn, som finansministeren havde givet Nationalbanken. Mit spørgsmål til hr. Duetoft, som jeg ikke synes hr. Duetoft rigtig forholdt sig til, var jo, om han i sin egenskab af formand for Folketingets Finansudvalg mener, det er tilfredsstillende, når man klart kan læse ud af undersøgelseskommissionens beretning, at regeringen har undladt at gå til Finansudvalget og orientere eller få bevillingshjemmel til det tilsagn, som finansministeren gav Nationalbanken, og at man ifølge beretningen helt åbenlyst gjorde det af hensyn til den EU-folkeafstemning, der skulde afholdes den 18. maj 1993.

I Dansk Folkeparti synes vi, det er en skandale, at vi nu ved, at regeringen altså på må og få orienterer Folketinget alt efter forgodtbefindende af hensyn til en folkeafstemning, der skal være om EU. Vi synes, det er at blande tingene fuldstændig sammen, og jeg synes, det ville tjene folkestyret, hvis hr. Duetoft vil give os ret i, at det er utilstedeligt, at regeringen tager hensyn til en folkeafstemning om EU, når den vurderer, om den vil gå til Finansudvalget eller ej.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg vil sige til hr. Thulesen Dahl, at jeg har svaret før pausen, og jeg kan gentage det svar. Og så vil jeg sige til hr. Thulesen Dahl: Nok er det at være formand for Finansudvalget en god post at have i dette Folketing, og jeg føler også, at de gyldne lænker er værd at bære, men det ligger ikke i en finansudvalgsformands lod at vurdere, hvornår regeringen skal bede om en bevilling. Det er op til regeringen at bede om den.

Det eneste, der er en kendsgerning, er, at den har ingen juridisk virkning, før Finansudvalget har stemt for den. Men om regeringen vil gøre det den ene dag eller den anden dag eller fjorten dage efter eller tre uger efter, bestemmer hverken Finansudvalgets formand eller Finansudvalget. Det er et spørgsmål om, hvornår ministeriet oversender et aktstykke.

Til hr. Breckmann vil jeg sige, at jeg har jo også i min ordførertale nævnt gældsafviklingssaftalen osv., så dér er vi helt enige. Men det, der er min pointe, er, at der må have været nogle på Færøerne, som har vidst, hvor galt tingene stod til. Det var ikke kun informationer fra den danske regering, der manglede. Nogle embedsmænd, nogle politikere og nogle bankfolk på Færøerne må altså også have vidst et eller andet.

Så det, jeg reagerede lidt på, var det dér med, at alt skulle komme via Oslomødet. Der må altså også have været andre, der har sovet i timen.

Formanden:

Så er det hr. Kristian Thulesen Dahl og hr. Óli Breckmann en gang til.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg kan forstå, at hr. Duetoft ikke ønsker at tage stilling til mit spørgsmål i sin egenskab af formand for Finansudvalget, og det er jo fair nok, men det må være muligt at få en politisk tilkendegivelse fra hr. Duetoft som folketingsmedlem for CD og ordfører her i dag i Færøesagen om, hvorvidt hr. Duetoft finder, at det er politisk tilfredsstillende, at Folketinget altså nu ved og har fået det godtgjort i en beretning, at den nuværende regering – altså med de samme partier – i 1993 vurderede, om man på baggrund af en forestående EU-folkeafstemning ville informere Folketinget og Folketingets Finansudvalg om det mundtlige tilsagn, man havde givet.